

صندوق بین‌المللی پول بیراهه دیگری نشان می‌دهد!

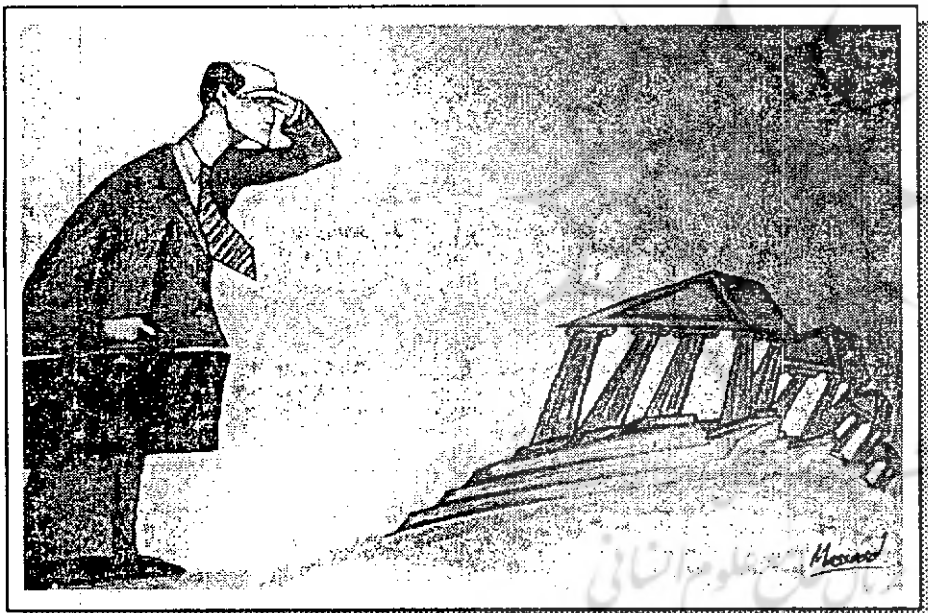
دو سال قبل ویروسی خطرناک دربانکوک سربرآورد و به سرعت به سایر کشورهای آسیا و ماوراء آن‌ها سرایت کرد و گسترش یافت. قربانیان این ویروس اقتصادهای منطقه بود، ولی سوزش آن در همه جای جهان احساس شد. اینک حدود چهار ماه است که از بیماری ناشی از این ویروس هیچ موردی گزارش نشده است و به نظرمی‌رسد بیشترین کشورهای منطقه دوره بحران را پشت سر گذاشته‌اند و همچون کسانی که مبتلا به یک بیماری بسیار شدید هستند، و پس از گذشت بحران بیماری احساس حاکی از بهبودی دارند ولی هنوز کاملاً شفا نیافته‌اند، راهی طولانی تا بهبودی کامل در پیش دارند.

هنوز هر اظهارنظری عجولانه است. به دلایلی چرخش در جهت بهبود کشورهای منطقه آسیا حرکتی بطنی دارد. سرعت حرکت کره جنوبی بیش از سایر کشورهای منطقه است و رشد اقتصادی آن در سال جاری به ۵ درصد خواهد رسید، با این حال هنوز بازدهی اقتصاد آن ۱۴ درصد از سال ۱۹۹۷ و قبل از آن کمتر است. ژاپن که اندازه‌های اقتصادش از مجموع کشورهای شرق آسیا بزرگتر است هنوز با ظهور آثار بهبود فاصله دارد و با آن که سقوط تولید ناخالص ملی آن متوقف شده، نرخ بیکاری همچنان رو به افزایش است. چین موفق شده است در درون بحران رشد اقتصادی خود را ثابت نگه دارد، ولی هنوز زیر فشارهای سخت اقتصادی قرار دارد.

فرونشستن احساس گرایش به بهبود که تابستان گذشته براین کشورها سایه افکند ملت‌های منطقه را بار دیگر در نومیدی فرو برد، زیرا با خاطرات تلخی که از بحران دارند یک ضربه

دیگر آن‌ها را به کلی از پا خواهد انداخت. خوشبختانه این احساس زودگذر بود و آثار تزلزل‌های ناشی از بحران بزرگ ۹۸-۱۹۹۷ امروز تا حدودی محو شده است، و کشورهای منطقه اطمینان یافته‌اند که دورنمای بهبود شرایط اقتصادی در بلندمدت بسیار امیدوار کننده‌تر از دو سال قبل است.

(ژاپن داستانی کاملاً متفاوت است)، در همه موارد بیشترین سرمایه‌گذاران (و نه همه آنها) و بانک‌های خارجی که وام‌های کوتاه مدت اعطاء کرده بودند سعی کردند در یک زمان پول‌های خود را از اقتصاد این کشورها خارج کنند که نتیجه آن بروز یک بحران مرکب بانکی و ارزی بود. بانکی

به دلیل آن‌که هیچ بانکی قادر نیست در ضرب‌الاجل کوتاه مدت پول‌های هنگفت را جابه‌جا کند، و ارزی از آن نظر که سرمایه‌گذاران عصبی شده نه تنها سعی کردند سرمایه‌گذاری‌های بلندمدت خود را به پول نقد تبدیل کنند، بلکه برای تبدیل پول‌های محلی به دلار هجوم آوردند.

در چنین شرایطی دولت‌ها هیچ راه فراری برای خود نمی‌دیدند. اگر اجازه می‌دادند ارزش پولشان سقوط کند، تورم راه صعود در پیش می‌گرفت و شرکت‌هایی که استقراض دلاری داشتند ورشکست می‌شدند، و اگر سعی در حمایت

بسیاری از کارشناسان معتقد به غمومیت داشتن دلایل بحران آسیای شرق نیستند و می‌گویند وقایعی که در این بحران بریک کشور آسیایی رفته است با دیگر کشورها متفاوت است، اما کارشناسان واقع‌بین‌تر می‌گویند این یک باور ساده لوحانه است و کشورهای آسیایی ظرف چند ماه یکی پس از دیگری به دام بحران افتادند و بنابراین بحران باید دلیل داشته باشد که برای همه کشورها قابل تعمیم است. واقعیت این است که منطق فاجعه در کشورهای تایلند، مالزی، اندونزی و کره جنوبی طبیعی یکسان داشت

از واحد پولشان از طریق افزایش نرخ بهره می‌کردند، همان شرکت‌ها به وسیله ترکیبی از فشارهای بدهکاری و رکود از پای در می‌آمدند. همین باتکلیفی موجب شد که دولت‌های حاکم بر کشورهای بحران زده در میان کوهی از مشکلات بهایی بس سنگین برای رویارویی با بحران بپردازند.

مجازات سیاست‌های بد

آیا بحران توانست مجازاتی باشد برای مدیریت‌های بد اقتصادی؟ حتی خوش‌بین‌ترین اقتصاددانان معتقد به کارایی چیزی به نام «سرمایه‌داری دوستانه» نیستند، چرا که سرمایه‌داری در درون خود طبیعتی خشن و غیرانسانی دارد. روابطی نزدیک و ظاهراً «دوستانه» که میان دولت‌ها و کسب و کار در کشورهای شرق آسیا وجود داشت منجر به انبوهی از سرمایه‌گذاری‌های بد شد. در کشورهایی که شرکت‌ها هنوز ساختارهای مالی غیرپیشرفته داشتند، از سرمایه اولیه اندکی برخوردار بودند، گهگاه بدهی‌های فراوان داشتند و اعتمادی به بدنه و مدیریت آن‌ها نبود. این شرکت‌ها بخش بزرگی از فعالیت‌های اقتصادی و مالی را در اختیار گرفته بودند که به محض ظاهر شدن نخستین اثرات بحران یکی پس از دیگری سقوط کردند و عوامل اصلی در از دست رفتن اعتماد عمومی، و هجوم مردم به بانک‌ها برای بیرون کشیدن موجودی خود بودند. بانک‌ها نیز به عنوان اعتباردهندگان به شرکت‌ها اعتبارات خود را به بدترین سرمایه‌گذاری‌ها اختصاص می‌دادند، به طوری که در نخستین مراحل بحران و در اولین هجوم سرمایه‌گذاران برای تبدیل سهام و دارائی‌های خود به پول نقد و دلار تقریباً از پای درآمدند. مجازات چنین سیاست‌هایی بحرانی خانمان برانداز بود که براین کشورها سایه افکند و پس از دو سال هنوز داغ آن براین کشورها باقی

حتی خوش‌بین‌ترین اقتصاددانان هم معتقد به کارایی «سرمایه‌داری دوستانه» نیستند، چرا که سرمایه‌داری در درون خود طبیعتی خشن و غیرانسانی دارد.

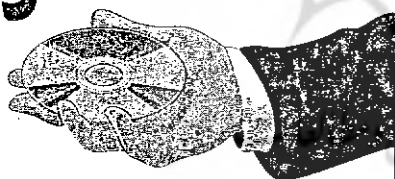
اعتماد می‌کنند و بار دیگر به بیراهه‌ای دیگر گام می‌گذارند. موفقیت در کره جنوبی هیچ دلیلی بر کارآمد بودن سیاست‌های صندوق در سایر کشورها نیست و در پاره‌ای از کشورها می‌تواند اوضاع را حتی به بحرانی دیگر سوق دهد. رفتار مالزی در نپذیرفتن پول و توصیه‌های صندوق شاید هشدار باشد برای سایر کشورها در گام نهادن به بیراهه‌ای که صندوق در مقابل آن‌ها گشوده است. در طول بحران هیچ‌یک از توصیه‌های صندوق نتوانست دردی از دردهای کشورهای بحران زده را دوا کند. هرگاه صندوق روشهایی را در زمینه سیاست‌های بودجه‌ای، نرخ بهره، اصلاح سیستم بانکی توصیه می‌کرد تا از فرار پول جلوگیری کند، پول راه دیگری برای فرار می‌یافت، و زمانی که دیگر پولی برای فرار باقی

است. اما پندی که آسیایی‌ها از بحران گرفتند،

توانسته است آن‌ها را در مسیر تحولی اساسی در سیاست‌های خود قرار دهد، امروز این کشورها به همان سرعت و شدتی که در دو سال پیش به بیراهه رفتند دارند بی‌ملاحظه و درست در جهت مقابل به بیراهه‌ای دیگر می‌روند. صندوق بین‌المللی پول به بهبودی که در اقتصاد کره جنوبی به وجود آمده اشاره می‌کند و می‌گوید مورد کره جنوبی ثابت کرده است که سیاست‌های این صندوق در رفع بحران آسیای جنوب شرق کاملاً درست بوده است. سایر کشورهای تازه بیرون آمده از مراحل وخیم بحران به این حرف صندوق بین‌المللی پول

توان آسا

شرکت سیستم‌های کامپیوتری

۱- ارائه نرم افزارهای خاص تعاونی‌ها

۲- تهیه سخت افزارها در جهت مکانیزه نمودن امور تعاونی‌ها

۳- طراحی و نصب شبکه‌های کامپیوتری

۴- تامین کامپیوتر برای اعضا تعاونی‌ها و برای مصارف شخصی

۵- ارائه خدمات پشتیبانی و سرویس و نگهداری نرم افزار و سخت افزار

۶- ترویج و نشر فرهنگ انفورماتیک در خانواده تعاون

آدرس: تهران - خ طالقانی - نبش خیابان فریمان - پلاک ۱۱۸

طبقه چهارم - شماره ۱۱

کد پستی: ۱۴۱۶۸ - صندوق پستی: ۱۳۳۱-۱۳۱۵۵

تلفن: ۶۴۶۱۵۵۷-۶۴۹۳۶۴۸ فاکس: ۶۴۹۵۳۲۱

نمی‌ماند نیروهای پنهان اقتصاد ظاهر و فعال می‌شدند، اما فعال برای اقتصادی که سخت بیمار است و صندوق بین‌المللی پول نیز دیگر نسخه‌ای برای این بیمار ندارد. به هر حال نسخه‌های دیگر تجویز می‌شود تا دست کم جلو وخیم‌تر شدن حال بیمار را بگیرد. اما آیا بیماری بهبودی کامل خواهد یافت؟

آمریکایی‌ها می‌گویند باید نخست «بهبودی کامل» را تعریف کرد. تولید صنعتی کره جنوبی امروز به بالاتر از سطح قبل از بحران رسیده است. در بهار سال ۱۹۹۷ هرکس رشد صنعتی کره جنوبی را در خوشبینانه‌ترین پیش‌بینی برابر صفر برآورد می‌کرد، می‌گفتند راه اغراق پیموده و این رشد روندی منفی خواهد داشت. بنابراین اگر منظور از «بهبود» بازگشت به آغاز رشد نباشد،

بلکه رسیدن به یک روند مستمر از مرحله‌های پیشرفته از رشد باشد، هنوز زود است که آسیای بحران زده به آن دسترسی پیدا کند. اما چرا؟ یک اقتصاددان تایلندی می‌گوید: در آسیا یک «طبقه کارآفرین بدون سر» اقتصاد را در دست داد، در آسیای درحال توسعه شرکت‌هایی به معنی آنچه که در غرب دیده می‌شود وجود ندارد، قوانین اساسی تنها روی کاغذ به شرکت‌ها و سازمان‌های مدرن اشاره کرده است. واقعیت این است که شرکت‌ها متعلق به چند فامیل بزرگ در این کشورها هستند که رشد کشور به ثروت‌های شخصی و توانایی‌های آن‌ها در اخذ وام‌های کلان از بانک‌ها بستگی دارد. کارفرمایان مستعد و کاردان، کارگران ماهر و متخصصان همه و همه در خدمت سازمان‌های متعلق به این خانواده‌ها هستند و گردش و دست به دست گشتن پول نیز تنها در حیطه اقتدار آن‌ها صورت می‌گیرد. بنابراین اقتصاد ملی تحت تاثیر این بزرگ فامیل‌ها از هیچ حمایت تضمین شده‌ای برخوردار

نیست و هرتکان کوچک در اقتصاد می‌تواند تبدیل به بحرانی فراگیر شود. تا زمانی که این کشورها اقدام به ایجاد طبقه‌های از کارآفرینان جدید که بتواند درهای بخش‌های اقتصادی را به روی تخصص‌ها و سرمایه‌ها (چه داخلی و چه خارجی) بگشاید، نکسند. و دست به مدرنیزه کردن سیستم‌های مالی و بانک‌داری خود نزنند، همین اوضاع که هر لحظه می‌تواند بی‌ثبات شود، براین کشورها حاکم خواهد بود.

حتی قبل از بحران، علائمی در دست بود که آسیا به زودی مجبور به پیمودن یک حرکت قهقراپی خواهد شد، رشد بسیار سریع اقتصادی آن‌ها می‌توانست از طریق تزریق انبوه سرمایه که بیشتر آن از خارج می‌آمد، ادامه پیدا کند. در پاره‌ای موارد دیده می‌شد سرمایه‌گذاران از تخصیص

بیشتر سرمایه به واحدهای اقتصادی این کشورها عاجز می‌مانند. در دوران رشد گرچه سرمایه‌گذاران دلیلی برای بیرون کشیدن سسرمایه‌های خود نمی‌دیدند، ولی دیگر چون گذشته به تزریق سرمایه ادامه نمی‌دادند بنابراین گرچه یکی دو سال قبل از بحران اقتصاد کشورهای منطقه رشد قابل توجهی داشت، پیش‌بینی بحران نیز دور از تصور ناظران نبود، ولی آن‌ها انتظار نداشتند بحران با چنان شدتی ظاهر شود. همین ناظران بروز

بحرانی دیگر را دست کم به شدت بحران ۹۸-۱۹۹۷ بعید می‌دانند. آن‌ها می‌گویند بدهی‌های کوتاه مدت خارجی اکثراً پرداخت شده است و مازاد تولید، کاهش ارزش پول‌های محلی و رکود اقتصاد کشورهای بحران زده را وادار کرده بار دیگر ذخایر ارزی خود را افزایش دهند و درسی را که از بحران گرفته‌اند، مجبورشان کند برای سال‌ها از رفتن به دنبال وام‌های بی‌مسئولیت، و فرورفتن در شرایط سال ۱۹۹۷ پرهیز کنند.

مأخذ: مجله تایم، ۲۱ ژوئن ۱۹۹۹
برگردان از بخش ترجمه «گزارش»

به ایمنی یاد کنید

اگر به اطلاعاتی در مورد سیستمهای اعلام و اطفاء حریق اتوماتیک

- **اکتسین کنترل**
- **دوربینهای مدار بسته**
- **دزدگیر**

به صورت حرفه‌ای نیازمند یا ما تماس بگیرید

زمینه فعالیت

- تولید و عرضه لوازم و تجهیزات آتش نشانی ایرانی و خارجی
- ارائه خدمات فنی مهندسی آتش نشانی با استفاده از پیشرفته‌ترین تجهیزات زیر نظر متخصصین و کارشناسان کار آزموده
- طراحی، فروش و اجرای پروژه‌های مربوط به سیستم‌های اعلام و اطفاء حریق و حفاظتی کنیال و خدمات بعد از فروش

شرکت نور ندا

تهران - خیابان ستارخان، نرسیده به سه راه تهران و ویدایان ناکستان، پلاک ۱، تلفن: ۸-۹۸۹۳۶۷، فاکس: ۹۸۷۲۸۱

عضو رسمی سازمان بین‌المللی حفاظت از حریق ایران